

TAZachter de schermen

In TAZachter de schermen volgen we dagelijks het reilen en zeilen van de festivalmedewerkers. Vandaag: de medewerkers van de ticketing.

'Mogen we al binnen?', vraagt een trappelende cultuurminnaar. Zijn blik verraadt een combinatie van ongeduld en nieuwsgierigheid. Samen met de andere wachtenden staat zijn gezelschap voor de ingang van de Victoriazaal. De spanning stijgt want binnen luttele minuten begint de voorstelling. 'Mogen ze nu al binnen?', wordt er gevraagd. Nick en Matthias, de mannen van de ticketing houden het hoofd koel. Het antwoord is positief: 'Jawel, ze mogen!'

In ganzenpas waggelen de gegadigden de grote poort van de havenhangar door. Binnen is het wennen aan het duister, maar Nick en Matthias flankeren, oplichtend in een aura van binnenvallend licht, de toegangspoort. Onder het gerits van scheurende toegangskaartjes en verwachtingsvol geroezemoes, vult de nog stille ruimte zich met 'Dank u' en 'Alstublieft'. Nadat de regisseur nog even komt kijken of iedereen er is, kan de voorstelling beginnen. Het werk van de ticketingmedewerkers zit er weer eventjes op.

Het wordt stil voor de toegangspoort. In de Victoriazaal stappen de toeschouwers de wereld van *Fobbit* binnen, terwijl Nick buiten de wacht houdt bij het koffertje en eventuele laatkomers een halt toeroept. Hij telt nog even de centen na om dan rustig achterover te leunen met een sigaretje in de hand. 'Het leven van een ticketing-medewerker kan toch aangenaam zijn, hè.' 'Je zegt het! En morgen zorg ik hier nog voor een parasol en een pintje.'

Een paar uur later in het Onze-Lieve-Vrouwecollege... Hier zijn het Evy en haar moeder die het koffertje met tickets beheren. 'Het is eigenlijk vooral plezant om te doen.' Van achter het koffertje stralen twee paar blauwe ogen uitnodigend naar de wachtenden in het schoolgebouwtje. 'Ticketing is voor nieuwsgierigen', zegt Evy, 'je komt van iedereen de naam te weten'. Een wat kalende man komt vragen of hij nog binnen kan. 'Eigenlijk zijn we uitverkocht, maar geen nood, er hebben twee mensen afgebeld.' Opgelucht vervoegt de man de andere bezoekers. Voldaan overloopt Evy nog een laatste keer de lijst met namen om vervolgens recht te springen en het publiek te vragen de gsm's uit te zetten.

Na de voorstellingen komen de koffertjes met afgescheurde toegangstrookjes en bijhorende valuta terug samen in het TAZ-zenuwcentrum. Medewerkers lopen druk heen en weer, vaak met een gsm tegen hun oor. Het gaat er bedrijvig aan toe. Nochtans is het hier op de eerste TAZ-dag nog relatief rustig. 'Je moet binnen een paar dagen nog eens terugkomen, dan gonst het hier helemaal van de activiteit.'

Of het nu druk is of rustig: die gasten van de ticketing boezemen vertrouwen in. Met hun aanstekelijk enthousiasme vormen ze het perfecte aperitief voor een geslaagde voorstelling. En dat verdient zowaar een koffer vol kussen!

(Simon Vandewalle)

Foto: Mina Van Elewyck

Frieten!

Techniekers, artiesten en medewerkers die in het bezit zijn van een TAZ-badge kunnen zich vandaag opnieuw verlekken op een gratis pak friet in frituur 't Hazegras (Graaf De Smet De Nayerlaan) en dit tussen 18u en 2u. Wie bovendien spontaan *Oh la la la* begint te zingen, krijgt er nog eens gratis saus bovenop!

We helpen jullie alvast even:

*And it rolls/And it goes/I see lovers/I see losers/And it's heavy/And it's funny/Sparks fly tears roll
O la la la/O la la la/C'est magnifique
Too many failures/Too many winners/Have a good time/Too much nothing/Tooty frooty wooty/Tooty frooty wooty
She looks so snappy she's so pretty/She looks so snappy she's so pretty
O la la la/O la la la/C'est magnifique
Too much pressure/Too much talk/Too many singers/Too many songs
O la la la/O la la la/C'est magnifique*

© TC MATIC

Telex

TAZ-theaterlaureaat Lucas De Man en het Collectief Stichting Nieuwe Helden komen hun lopende project **Roll it with Box** tonen. T.e.m. do 6/8 op het Zeeheldenplein. De installatie kan je doorlopend zien van 10u tot en met 18u30. Performances om 10u, 11u30, 14u, 16u en 18u. Inkom: 5 euro.

Vanavond spelen de Hong Kong Dong en JMX in de tent op Café Koer. Het eerste optreden begint om 21u30.

De bandjes (4 euro) voor **Arno's Stoemp** op zaterdag zijn uitverkocht. Zondag zijn er wel nog veel plaatsen beschikbaar.

Ook de tickets voor **Nieuwzwart** van Wim Vandekeybus en Ultima Vez vliegen als supersonische UFO's de deur uit. Wie deze wereldpremière nog wil bijwonen, rept zich dus beter om een ticketje te kopen.

Vandaag brengt een groot koor **Desolation Row** van Bob Dylan ten gehore ter hoogte van het Ensorhuis (om 17u). Een half uurtje voor de koren het podium bestijgen, word je al ondergedompeld in de wereld van Ensor met HOP FROG, de Ensor-fanfare van theatergezelschap Froe Froe.

TAZETTE

i.s.m. CUTTING EDGE

VR 31/07 #02

TAZeterazzi

Foto's: Mina Van Elewyck

Editoriaal

Dierbare TAZzers, medewerkers en bezoekers,

De eerste avond Café Koer zit erop! U was naar goede gewoonte weer massaal van de partij. Meer nog, de knus aangeklede *kingsize* tent - die zowat het hele stationsplein in beslag neemt - was gevuld als een harington en u liet zich The Sedan Vault en de Oostendse helden van Mystère gewillig smaken.

Slapen doen we voorlopig nog niet veel, want eerst zijn er tonnen zeelucht op te snuiven en ferme brokken cultuur te verorberen. 'Slapen, dat is voor na het festival,' verklaarde een oude, wijze, anonieme techniek, voor hij snurkend zijn hoofd op de toog neerlei. Het kriebelt ook te veel bij ons, lieve lezers: achter onze oren, tussen onze tenen, in onze buik. Zouden er dan toch vlooiën uit het behang van ons redactielokaal kruipen?

De meeste medewerkers en artiesten zijn intussen op het festival aangekomen en hokken gezellig samen in de eettent. Gisteren zette het festival zijn eerste schuchtere stapjes, vandaag staat het te trappelen om stormenderhand Oostende te veroveren. De Jong Theater- en Jong Muziekmakers snuiven aan de start, James Ensor en Bob Dylan worden veelklankig bezongen door Oostendse koren en vanavond spelen de legendarische Jean-Marie Aerts en het bijna even legendarisch jong geweld van The Hong Kong Dong ten dans. Mogen we u meteen ook aanraden om eens een kijkje te gaan nemen bij *Roll it with a Box*, het nieuwe project van TAZ-laureaat Lucas De Man? Zijn interactieve, multimediale en theatrale installatie is gratis te bezoeken op het Zeeheldenplein.

Wij van de TAZette zwoegen intussen verder om u, zoals steeds, van dienst te kunnen zijn. Maar eerst ons schoonheidsslaapje...

Quote van de dag

Naar het schijnt vormen Jan Goossens en Arno een goed huwelijk. Jan: 'Er zijn nog geen kinderen maar ik denk dat het beter zo is.' Arno: 'We zijn allebei lesbisch' (lacht)

Bron: Metro

Theaterlaureaten

Fobbit

Fobbit, de nieuwe voorstelling van laureaat Jeroen Van der Ven, doet ons denken aan *Missie*. Beide voorstellingen vertrekken vanuit non-fictie om een sentimenteel, fictief verhaal te vertellen. Waar *Missie* de taak van de missionaris nuanceert, gaat *Fobbit* op zoek naar de mens achter de militair. Van der Ven raakt hiermee een politieke kwestie aan, maar wil niet vervallen in 'een links-intellectueel anti-oorlogspamflet'.

De soldaat in deze verhitte monoloog is allesbehalve zwart-wit. Hij is een vader die spijt heeft dat hij zijn familie heeft verraden. En tegelijk een soldaat die nooit van landverraad beticht zal worden. Hij loopt bezweet rond als ontmijner. Elke nanoseconde met de vinger op de trekker. Wat later vat hij de geschiedenis van Afghanistan, zijn operatiezone, samen in een speels poppenspel. *Fobbit* is een persoonlijk verhaal waarbij de bredere politieke context enkel aanwezig is doorheen de blik van een kaalgeschoren bink.

Zonder een ethisch standpunt te willen innemen, stuurt *Fobbit* ons van het kastje naar de muur. Dit onderwerp schreeuwt om een politieke inslag, maar Van der Ven reikt in zijn monoloog op geen enkel moment de hand. Het publiek blijft achter als een verkeersslachtoffer in het emotionele wrak dat deze vechttjas is. We bevinden ons in het spervuur. Een eng gevoel met een intensiteit als een atoombom. Hiermee trekt Van der Ven zich terug van elke morele betrokkenheid als schrijver. Hij sleurt de moslimvrouw door het slijk om dan te exclameren dat hij klaar is om de kaart van het Midden-Oosten te hertekenen.

De bezielde alleenspraak wordt ondersteund door een explosieve encenering. Coca-Cola, hét icoon van het kapitalistische imperium, doorboort de donkere scène. Een vervreemdend effect dat ons aanzet om flarden uit de pers met het individu op podium te verbinden. Wat doet een perscommuniqué van de minister met deze kleine soldaat? Hoe verhoudt een schietgrage cowboy in een ver land zich ten opzichte van de publieke opinie in het eigen Belgenland? De verantwoordelijkheid ligt in onze schoot.

(Bregt Van Wijnendaele)

***Fobbit*, van 31/7 tot 2/8 om 15u, 3 en 5 tot 7/8 om 19u, Victoriazaal.**

Foto: The Sedan Vault, © Mina Van Elewycq

Foto: Mystère, © Jo Mostert

Verwanten Arno

The Sedan Vault en Mystère op Café Koer

Het was pas op het laatste nippertje (bestaat er eigenlijk zoiets als het eerste nippertje?) dat **The Sedan Vault** op de affiche van TAZ werd geplaatst. Stonden nochtans van meet af aan op het verlanglijstje van Arno geschreven. Hadden er ook echt goesting in. Maar om wat dan heet 'organisatorische redenen' kon de deal pas net voor de aanvang van de festiviteiten bezegeld worden.

Muzikaal speelt The Sedan Vault leentjebuurt bij The Mars Volta en At the Drive-in, zonder daarbij in flauw epigonisme te vervallen. Het warme kooksel van de drie broers en drummer Johan Buyle valt zeker niet voor één gat te vangen, en zelfs aan twee hebben we niet voldoende. De band ijsbeert namelijk tussen harde punk, psychedelische rock en – althans op hun laatste plaat - elektronica.

Bij hun concert van gisteren roken de microfoons van Café Koer nog vers (naar men zegt nestelen zich na verloop van tijd verschillende maaltijdgeuren in zo'n stemversterker), en pas naar het einde toe begon de zaal goed vol te stromen.

Dat hun muziek niet even toegankelijk is als die van pakweg Touch Of Joy zal daar wel flink debet aan hebben. Wie ervan houdt om het ritme mee te tikken op de bil is immers kansloos bij The Sedan Vault. Er wordt van tempo veranderd zoals wijlen Michael Jackson dat van neus placht te doen, en ook stiekem heupwiegen op de maat wordt daardoor schier onmogelijk gemaakt.

Het beste wat je dus kan doen is met de handen in de broekzakken aandachtig toehoren hoe die trip zich zal ontspannen. En dat loont. Nu eens haalt zanger Rutger Meeuwis zijn angelieke stem boven terwijl zijn band zichzelf een rustpauze gunt, dan weer vormen *loops* en live-instrumenten een overweldigende geluidsmuur om helemaal tureluur van te staan. Zoals in *Unidentified Flying Objects*, de nieuwe single, of in *A Rave to Every home*, beide uit de nieuwe plaat die de jongens naar verre horizonten zou moeten brengen.

Het bandje dat daarop volgde, **Mystère**, is er zo eentje waar je liever zelf geen deel van uitmaakt. Je zal maar met zijn negenen zijn en met de agenda's in de aanslag naar mogelijke repetitiedata zoeken. Lachen! Hoe dan ook lijken ze in die opdracht te slagen, want hun mengeling van ska en rock klonk behoorlijk strak. Alleen was het niet meteen pienter om de zaal al van bij de eerste song te smeken de handen op elkaar te slaan. Zoals ook al bij The Sedan Vault pijnlijk duidelijk was, wacht het Café Koer-publiek immers nog op zijn variant van Guido Gezelle die het leert hoe te applaudisseren.

Tussen de verschillende nummertjes door toverde een van de frontmannen overigens het geluid van een overvliegende helikopter uit zijn mond tevoorschijn. Een geinige allusie op die deugnieten van in Merksplas, of slechts een vorm van de tijd te doden? Existentiële vragen waar wij morgen een antwoord op trachten te zoeken.

(Karel Deknudt)

Comedy

'Ik wil uittesten hoe ver ik kan gaan in het antipathiek zijn'

'Je zal alles worden', dat belooft de titel van de nieuwe voorstelling van Wouter Deprez. Vanavond werpt hij zichzelf met zijn try-out voor de tweede maal voor de leeuwen. Spannend, voor het publiek, maar vooral voor Wouter zelf natuurlijk.

Wouter, ben je zenuwachtig voor een try-out?

'Zéér zenuwachtig. Een try-out dient om dingen uit te proberen, je moet durven, maar dat impliceert ook dat er dingen kunnen misgaan. Ik heb hier door de jaren heen al even fantastische als gruwelijk slechte try-outs gespeeld, en ik heb zowat alle uitersten van emoties beleefd.'

Kun je even samenvatten waar 'Je zal alles worden' over gaat?

'Eum, eum, eum... (lacht) Aangezien ik nu nog aan het 'try-outer' ben, gaat het op dit moment nog over veel tegelijk. Het waaiert nog alle kanten uit. De thema's opvoeding, jezelf graag zien of niet, kinderen, verwachtingen... springen er zowat boven uit. Het verhaal wordt verteld vanuit het standpunt van een ouder tegenover een kind, en via het kind tegenover zichzelf en de hele wereld.'

Impliceert een try-out dat er ruimte is voor aanpassingen?

'Zeker en vast. Zo wil ik tijdens deze twee try-outs bijvoorbeeld uittesten hoe ver ik kan gaan in het antipathiek zijn. Ik zet op een bepaald moment in de voorstelling een zeer onaangenaam personage neer, en ik wil daarin echt de grens opzoeken. De kans is groot dat het publiek mij dus echt niet leuk zal vinden, wat tegelijkertijd zowat mijn grootste angst is. Maar dat onderzoek is wel belangrijk. Verder in de spelreeks zal dit personage misschien niet meer zo extreem zijn, of net wel, naargelang de reacties. Van sommige scènes ben ik nu wel al vrij zeker dat ze werken, aangezien mensen erom lachen. Maar ik wil niet enkel dat ze lachen, ik wil ook onthutsend zijn, en ontroerend, en ontwrichtend.'

Heb je kijktips voor ons?

'Ik vind Piv Huvlulv absoluut een plaatselijke held. Ik zie en hoor hem zeer graag bezig omdat hij een soort 'übergezelligheid' creëert. Hij is ongetwijfeld een van de meest sympathieke mensen die hier rondlopen. Joost Vandecasteele vind ik ook wel een aanrader. Ergens ben ik een beetje bang van wat hij zegt, hoe hij kijkt en hoe hij eruit ziet. Ik vind het wel spannend wat hij doet. Hij is een 'prince of darkness', die graag wat in de smeerlapperij roert. Hij maakt dingen in ons wakker die we collectief proberen weg te duwen, dat vind ik heel boeiend. Wim Vandekeybus staat zeker op mijn programma. Maar voor de rest weet ik van niets, zoals altijd. Mijn vriendin heeft de tickets geboekt.' (lacht)

(Liesja Naert)

Try-out 'Je kan alles worden', Wouter Deprez, 31/07, NMBS Ioods, 20u30

Foto: Mina Van Elewycq

Centrale Gast Theater

Foto: Jo Mostert

Zeven zinnenprikkelende zangen voor curator Jan Goossens

1. Wat is het eerste dat je hebt gedaan bij aankomst in Oostende?

Jan Goossens: 'Ik ben hier nogal hals over kop toegekomen, rechtstreeks geland uit Congo. Mijn eerste bekomernis was dus zo fatsoenlijk mogelijk bekomen van de cultuurschok. Daarna ben ik meteen gaan kijken naar de verschillende locaties, naar wat er allemaal aan het gebeuren was ter voorbereiding van het festival – zo zat ik meteen in de spirit.'

2. Ben je naar Oostende gekomen als toerist of als ontdekkingsreiziger?

'Als ontdekkingsreiziger. Je leert plekken het best kennen van binnenuit, door er bezig te zijn met een project. Om kennis te maken met een plek moet je er actief geëngageerd zijn. En zo heb ik het afgelopen jaar Oostende leren kennen – door er rond te zwerven. Op het gebied van restaurants en cafés heb ik aan Arno een uitstekende gids gehad. Het is dus een ontdekkingsreis geweest op alle niveaus.' (lacht)

3. Wat heeft je het meest getroffen aan de stad? En wat vind je haar lelijkste kantje?

'Net dat: dat ze mooi en lelijk tegelijk is. Oostende is een transitstad, waar veel talen worden gesproken en alle lagen van de bevolking bijeenwonen. Dankzij Arno heb ik de culturele geschiedenis van de stad leren kennen, maar daarnaast is het ook een stad waar een aantal verworpenen der aarde belanden, op weg naar ergens anders. Dat zijn van die complexe contrasten die je alleen in steden vindt.'

4. Wat hoop je hier te veroorzaken?

'Ik wil via de theaterprogrammering discussies losweken die verder gaan dan de vraag naar artistieke kwaliteit. Als theaterdiscussies binnen de grenzen van de bühne ronddraaien, blijf ik op m'n honger zitten. Vandaar dat ik een voorliefde koester voor theater dat de wereld naar binnen haalt, in de hoop dat die wereld daarna opnieuw naar buiten slaat. Bovendien is dit een festival van niet-specialisten, en dat bevalt me zeer. Ik hou er niet van om enkel voor vrienden en collega's te programmeren. TAZ biedt me de kans om een breed publiek te bereiken, om tonen dat dat verre Brussel om Vlaanderen geeft, en dat Brussel geen plek is om bang van te zijn.'

5. Wat van Oostende hoop je straks terug mee te nemen naar Brussel?

'De openheid, het engagement, de culturele honger die ik hier ervaar. In Brussel worden we zo overspoeld door het artistieke aanbod, dat dat soms leidt tot een blasé-houding, type 'We hebben het allemaal al gezien'. Het enthousiasme dat hier heerst, werkt aanstekelijk.'

6. Wat ga je zeker nog doen in Oostende?

'Ik wil graag zo veel mogelijk dingen zien, vooral Jong Theater Werk. Gevestigde namen staan hier zij aan zij met een jonge generatie, dat is een buitenkans – in Brussel ontbreekt het me aan tijd om dat jonge werk te volgen. Ik zou ook heel graag af en toe een paar uur aan het strand liggen, maar ik vrees dat daar te weinig tijd voor zal zijn – misschien tussen 3u en 5u 's nachts.' (lacht)

7. Welke toekomst droom je voor TAZ?

'Ik wens TAZ veel publiek en veel discussie toe, en ik hoop dat het ook in de toekomst de kansen krijgt die het verdient. Het is een festival dat enorm veel geeft aan Oostende, het moet door Oostende gekoesterd worden.'

(Evelyne Coussens)